

ΚΑΛΟΥΜΕ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΟΥΝ ΕΙΣ ΔΕΙΠΝΟΝ, ΟΠΩΣ
ΣΑΣ ΔΙΔΑΞΟΥΝ ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΗΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΤΡΟΦΗΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΤΕ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΤΡΟΦΗΝ.

ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ
ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΕΡΒΙΑΣ.

ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ ΥΠΕΡ ΦΩΤΙΣΕΩΣ
ΤΟΥΣ, ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ.

Ο καλύτερος τρόπος για να μαθητεύσει στην Όρθοδοξία ο πρίγκιπας τῆς Ἀγγλίας Κάρολος, ἀφοῦ ἔχει δείξει ζῆλον πρὸς τὸ Ἅγιο Ὄρος, καὶ ἔχει καὶ κληρονομικὴ ἱστορία ἐκ τῶν προγόνων του ποῦ ἦταν ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ με ἑλληνικὴ ρίζα, εἶναι νομίζουμε σέ ἐκεῖνο ποῦ ἐπίστευσε καὶ ἀγάπησε στὸν κόσμο μας. Τί εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο ποῦ πίστεψε καὶ ἀγάπησε στὸν κόσμο μας ὁ ἐξοχώτατος πρίγκιψ; καὶ ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή, τὴν **οἰκολογίαν** (μαθαίνουμε ὅτι με πλῆθος δραστηριοτήτων καταγίνεται με αὐτὴν-μέχρι καὶ βιβλία γράφει).

Ἀσχολῆται λοιπὸν πάρα πολὺ με τὴν ἀμόλυνη φύση, τοὺς βιολογικοὺς καρπούς, τὰ λαχανικά, καὶ τὰ διάφορα φυσιῶ καὶ γνήσια βιολογικά ὄσπρια, κλπ , τὴν φύση ἐν γένη ποῦ σύν τῶν ἄλλων πολλῶν καὶ χρήσιμων στοιχείων τῆς ποῦ ἀποτελοῦν καὶ τὴν διατροφικὴ ἀλυσίδα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐρευνώντας με ἐνδιαφέρον τὸν βίον του (ὅσο εἶναι φυσικά αὐτὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν μέσα ἀπὸ τὸ διαδίκτυο καὶ τίς ἐφημερίδες) με σκοπὸν τὴν καλύτεραν ἐνημέρωσιν του, (ἐάν κάποτε μᾶς διαβάσει) μαθαίνουμε ὅτι ἐπισκέφθηκε κάποτε καὶ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης, καὶ τοῦ προσέφερε βιολογικά τρόφιμα ἐκ τοῦ κήπου του ποῦ εἶναι καλλιεργημένος καὶ φροντισμένος ἐκ τοῦ ἰδίου με τὰ βιολογικά στοιχεῖα , βιολογικά στοιχεῖα ποῦ φρόντισε καὶ ἔμαθε τρόπους, γιὰ νὰ γίνει ἕνας καλὸς πράγματι σήμερα βιοκαλλιεργητῆς φρούτων, καρπῶν καὶ λαχανικῶν.

***Βιολογικά λαχανικά ἀπὸ τὸ κτῆμα του πῆγε δῶρο ὁ πρίγκιπας
Κάρολος στὸν Πάπα ...***

Πρόταση μας λοιπόν είναι τώρα που ο πρίγκιπας είναι στην χώρα μας (παραθερίζει στην Κέρκυρα) καλό θα ήταν νά τον προσκαλέσει κάποια μονή στο Άγιο Όρος και νά του κάνει τό τραπέζι, με όλα εκείνα τά καλά και βιολογικά, δηλαδή τά αμόλυντα από τίς ορμόνες και τά φυτοφάρμακα, τά αμόλυντα από τά μεταλλαγμένα υβρίδια, και φυτικά κύτταρα που θα μπορούσαν νά έχουν αλλοιωθῆ και αλλάξει μέ αφύσικο τρόπο κατά κάποιο τρόπο ο πυρήνας του φυτικού κυττάρου τους. Μαζί, όμως μέ αυτόν, νά προσκαλέσουν (έπίσης) και τον Πατριάρχη τῆς Σερβίας Ειρηναῖον, που τόσο αγαπᾶ, ἀλλά και που τόν αγαπᾶ και ο Πατριάρχης. Νά προσκαλεσθῶν και οί δύο στό επίσημο τραπέζι του μεσημεριανού, ἢ απογευματινῶ φαγητού. Ξέρετε, ἐξοχώτατε κύριε πρίγκιπα, ὅπως και ἐσεῖς σεβασμιώτατε Πατριάρχα Σερβίας, ὅτι στό τραπέζι που θα προσκαλεσθῆτε (ἐάν εἶναι εὐπρόσδεκτο από ἐσᾶς, και θελήσει κάποια μονή νά σᾶς προσκαλέσει) θά εἶναι ὅλα βιολογικά, ὅπως θα ἔπρεπε νά εἶναι τό καθημερινό φαγητό ὅλων τῶν ἀνθρώπων, χωρίς οὐδεμίαν διάκριση μεταξύ πλουσίων και φτωχῶν. Τροφήν που θα ἔπρεπε νά φροντίζουμε νά εἶναι καθαρή και αμόλυντη, τροφήν που θα ἔπρεπε νά τρῶμε καθημερινά και νά Δοξολογοῦμε γι' αυτό τόν Πανάγαθο Θεόν. Τόν Δοξολογοῦμε και τόν Εὐχαριστοῦμε γιά ὅλα αυτά τά καλά που μᾶς ἔδωσε και μᾶς Δίνει. **Και ἐάν ἡ τροφή σήμερα δέν εἶναι ὅπως θα ἔπρεπε νά τήν εἶχαμε διαφυλάξει, αυτό δέν εἶναι ἐκ Θεοῦ, ἀλλά ἐκ ἀπροσεξίας και ἀδιαφορίας ἐμᾶς τῶν ἀνθρώπων, γι' αυτό ἐπέρχονται και οί πολλές ἀρρώστειες, γι' αυτό ἐπέρχεται ὁ ἀνήθικος πλοῦτος αὐτῶν που Σταυρῶσαν τόν Χριστόν μας, ἐκ ἐμᾶς τῶν ἀπρόσεκτων καταναλωτῶν-ἀνθρώπων, και μετά πέφτει τό εἰσπραττόμενο δικό τους χρῆμα (και πρώην δικό μας χρῆμα) στην κεφαλήν μας σέ μορφή πετρῶν και ὀλόκληρων βράχων. Διότι ἀκόμα πήραν τόν καρπὸν του Θεοῦ μας και τόν μετάλλαξαν, ἔπειτα τόν πακετάρισαν και ἔβαλαν ἀπ' ἔξω και τό χάραγμα τους (barcode-666). Κατά τόν ἴδιον τρόπον λοιπόν προσπαθοῦν ὅπως πάρουν και τήν ὀρθοδοξίαν μας και προσπαθήσουν νά τήν μεταλλάξουν, προσπαθοῦν νά τήν ἀναμείξουν μέ τίς αἰρέσεις του χριστιανισμοῦ, ὅπως ἐπίσης βλέπουμε νά ἐπέρχονται και οί ἐπί τό**

πλείστον οί ἀρρώστειες (πνευματικές καί σωματικές) στήν ἀνθρωπότητα, ἡ προσπάθεια παγκοσμιοποίησης τῶν θρησκευῶν, οί σταγόνες δηλητηρίων στό καθαρό ὕδωρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μας. Καί ὁ Θεός μᾶς τά δίδει ὅλα ἐξ ἀρχῆς καθαρά ξέρετε, ὁ σπόρος ποῦ γίνεται ὁ ἄρτος ὁ ἐπιούσιος, ὁ οἶνος, καί τό ψάρι, ὅλα αὐτά, καί κάθε τροφή, ὅλα ἦταν ἐξ ἀρχῆς χωρίς καμμία ἐξαίρεση μέ προδιαγραφή τέλειας δημιουργίας ἀπό τόν Θεόν, καί ποῦ φυσικά τίποτε μέσα εἰς αὐτά δέν ἦταν ἀρχικά τίποτε τό ἀφύσικο καί βλαβερό. Εἶναι τροφή (ἡ σημερινή βιολογική τροφή) τοῦ ὅσον δυνατόν καλυτέρας προσομοίωσης τοῦ ἄλλοτε χαμένου Παράδεισου τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐας πρῖν τό προπατορικό ἀμάρτημα. Ἔτσι λοιπόν καί ἐμεῖς θά σκηνοθετήσουμε τό τραπέζι σας, ὡς ἕναν ἐπίγειον Παράδεισον, **ἀλλά καί μέ τό νέο ἀπαγορευμένο μῆλο σέ κάποια γωνία τοῦ τραπεζιοῦ ὅπου θά παρευρεθῆτε.** Ἐκεῖ σέ αὐτήν τήν γωνίαν θά εἶναι λοιπόν ὁ νέος ἀπαγορευμένος καρπός. Θά εἶναι ἕνα δέντρο ποῦ θά τόν ἔχουμε ὀνομάσει (γραπτῶς, μέ κάποια ταμπέλαν) **ὡς ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ.** Ἀφοῦ λοιπόν θά γευθῆτε τούς γνήσιους καί ἀμόλυντους βιολογικούς καρπούς στό τραπέζι, ὅπως καί τό ἀμόλυντο μέλι τοῦ Ἁγίου Ὁρους (δοκίμασε το Κάρολε, θά σοῦ ἀρέσει, ἰδίως ἐκεῖνο ἐκ καστανιάς) θά σᾶς ἐρωτήσουμε ἐάν θά θέλατε νά δοκιμάσετε μετά ἀπό τό ΔΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ, ποῦ ἐπάνω εἰς αὐτό θά εὐρίσκετο μία κρεμάμενη ντομάτα –ύβρίδιο· θά σᾶς ἐρωτήσουμε ἐάν θέλετε νά δοκιμάσετε **ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ** καί ἕνα κρεμάμενο (ἀπό κάποιο κλαδί του) καλαμπόκι, τό ὁποῖον θά εἶναι μεταλλαγμένο. Θά σᾶς ἐρωτήσουμε ἐάν θέλετε νά δοκιμάσετε ἀπό τό **πολυπολιτισμικό** ἐκεῖνο δέντρο τοῦ οἰκουμενισμοῦ τά ὑβρίδια ψεκασμένα μέ φυτοφάρμακα ἀγγουράκια του, τά ψεκασμένα καί μεγαλωμένα μέ φυτοφάρμακα λαχανικά του, καί οὔτε καθ' ἑξῆς.

Πέστε μου λοιπόν εἰλικρινά μεγαλειότατε πρίγκιψ καί σεβασμιώτατε Πατριάρχα Σερβίας, θά τό τολμούσατε ; Θά πικραίνατε μέ θάνατον τήν προηγούμενη ὁμορφη ζωογόνο φυσική γεύση τοῦ στόματος σας ; ὡς κάποιο τελικό ἐπιδόρπιο; ὡς κάποιο νέο ἀπαγορευμένο μῆλο; καί ὑλικό μέ τόν πνευματικό θάνατο μέσα του. Θά τολμούσατε νά δώσετε

στό ὄμορφο ἐκεῖνο τραπέζι, ποῦ μόλις φάγατε μέ τούς ἀδερφούς σας ὀρθοδόξους χριστιανούς , καί ποῦ ἀργότερα θά Δοξολογούσατε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ τόν Θεό γι' αὐτό, τό ξίδι τό μεμολυσμένο στό Χριστό μας ; γιατί αὐτό θά κάνατε γιά τόν ἑαυτόν σας, καί τούς ἄλλους παρευρισκομένους στό τραπέζι ἐκεῖνο τοῦ δείπνου ἐάν τά προσφέρατε, ἐάν τό τολμούσατε, καθώς τά ὄμορφα φυσικά καί βιολογικά προηγούμενα ποῦ φάγατε, καί εἶχατε βεβαίως καί ἐσεῖς στό στομάχι σας , **Τοῦ χριστοῦ πράγματα ἦταν**, Ἐκεῖνος τά ἔκαμε (τήν καθαρὰν βιολογικήν Τροφήν μας).

Μετά θά θέλουμε νά σᾶς ἐπισημάνουμε ἐσᾶς σεβασμιώτατε Πατριάρχα Σερβίας Εἰρηναῖο, **τά σοβαρώτερα αἷτια τοῦ διαχωρισμοῦ τῆς ἄλλοτε μεγάλης χώρας σας, τῆς πρώην Γιουγκοσλαβίας**. Θά σᾶς προτεῖναμε λοιπόν νά ἐπισημάνετε καί βάλετε καλά στό μυαλό σας δύο λέξεις ἀπό τήν ἐγκυκλοπαίδεια γιά τήν πρώην Γιουγκοσλαβία.

Τό σοβαρό αἷτιον λοιπόν, ἕνα ἀπό τά μεγάλα αἷτια (κατά τήν προσωπική μας ἄποψη) **ἦταν αὐτό τό κύριον, καί ἴδιον χαρακτηριστικόν ποῦ ἔχει καί ὁ οἰκουμενισμός τῶν χριστιανικῶν αἱρέσεων**, καί κύριο χαρακτηριστικό τῆς παγκοσμιοποίησης τῶν θρησκειῶν, καί τοῦ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ. Ποῖο εἶναι αὐτό ; **ΤΟΝ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΝ** (βλέπετε παρακάτω: « **Με μια τόσο περίπλοκη εθνοπολιτισμική σύνθεση η Γιουγκοσλαβία αποτελούσε το πιο ετερογενές πολυπολιτισμικό κράτος στην Ευρώπη** ») .

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ποῦ σημαίνει ὁ ἐπερχόμενος διαμελισμός (κάθε χώρας) κάτω ἀπό τήν ἰσχυρότερη, δηλαδή ὁ νόμος τῆς ζούγκλας, ὁ προγραμματιζόμενος καννιβαλισμός ἐκ ἀπολιτίστων ποῦ παριστάνουν τούς πολιτισμένους. **Ἐρώτηση:** Βλέπετε λοιπόν σήμερα (2017) **καμμία εἰρήνην σεβασμιώτατε Εἰρηναῖε στόν κόσμο μας ; ; ;** ἐκ τῆς διείσδυσης

πολυπολιτισμικῶν πληθυσμῶν ; (ὅπως οἱ τρομοκράτες ἄλλων θρησκειῶν) ὅταν εἰσδύουν στήν Εὐρώπην, Ἀμερικήν, κλπ ;
Ἡ Ἀμερική ὡς ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΥΤΟ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΕΘΝΟΣ μήπως δέν φρίττει στό ἔγκλημα καθημερινά ; ἀκόμα καί πρὶν εἰσέλθουν εἰς αὐτήν οἱ σημερινοὶ τρομοκράτες ; **ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ; ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ; ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΝ ΕΝΑ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΡΗΜΑΔΙΟ ΣΤΑ ΣΠΛΑΧΝΑ ΤΟΥΣ ; ΔΙΟΤΙ ΒΓΑΛΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ, ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, ΚΑΙ ΒΑΛΑΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΤΟ ΨΕΜΑ, ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ, ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΠΛΑΝΕΜΕΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.**

Θά διερωτηθῆτε λοιπόν μετέπειτα ποιά θά εἶναι ἡ ἰσχυρότερη ἰσχὺ , ἰσχυρότερη ποῦ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΠΡΟΣΕΚΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥΣ ΤΗ ΔΙΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ (βλέπετε: ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ὅταν ἔλεγε: «ΠΩΣ ΣΑΣ ΒΑΣΤΑ Η ΚΑΡΔΙΑ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΩΛΗΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΤΑΥΡΩΣΑΝ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΑΣ ; » - καί ἐννοοῦσε ὄχι τήν φυλετική διάκριση, ὄχι τόν φυλετικό διαχωρισμό, ἀλλά τό νά μήν ἀγοράζουμε οὔτε νά πωλοῦμε πράγματα καί ὑπηρεσίες ἀπό ἀνθρώπους ποῦ πράττουν τό ἔγκλημα κάθε μορφῆς, φυσικά καί νά μήν τους ἔχουμε γιά παρέα μας ἐάν δέν τους συμβουλεύουμε πρὸς μετάνοιαν καί διόρθωσιν, καθὼς ὁ ἐγκληματίας μετέπειτα θά χρησιμοποιήσῃ καί τόν πλοῦτο ποῦ θά ἀποκτήσῃ κατὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, θά τό χρησιμοποιήσῃ ὡς ἓνα ἰσχυρό ὄπλο κατὰ αὐτοῦ).

Ἀπάντηση λοιπόν στό ποιά σήμερα εἶναι ἡ ἰσχυρότερη ἀρχή:

Αὐτοὶ σεβασμιώτατε καί ἐξοχώτατε, αὐτοὶ ποῦ θέλουν μία ὑφήλιο χωρίς σύνορα κάτω ἀπό τίς διαταγές ἑνός Ἀντιχρίστου. Αὐτοὶ ποῦ παρέσυραν πολλούς νά συμπροσευχόμεθα καί νά συγκαλούμεθα σέ διαθρησκευτικούς διαλόγους μέ τούς αἰρετικούς. Αὐτός λοιπόν εἶναι ὁ σκοπός, ὅπως ὁ κόσμος ζητήσῃ παρακαλετά τήν πολυπόθητη εἰρήνη. Μία εἰρήνη ποῦ θά δοθῇ μέ

δόλον για τό σταμάτημα τῶν πολέμων, καί τήν ἀρχή τοῦ
 ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑ , ἡ μεγάλη σκλαβιά
 τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ ἐπερχόμενη κόλασις ἐπί γῆς· ἡ μεγάλη
 προδοσία στό Χριστόν μας.

Λιαβάζουμε (ἀπό ἀπό ἐγκυκλοπαίδεια στό διαδίκτυο-στό μονοτονικό)

Εθνότητες

Πριν ἀπό τη διάλυση του Ομόσπονδου Κράτους της Γιουγκοσλαβίας η
 Δημοκρατία της Σερβίας που αντιπροσώπευε το 42% του συνολικού
 πληθυσμοῦ εἶχε και 2 αυτόνομες περιοχές με εθνικές μειονότητες.
 Άλλες εθνικές ομάδες περιελάμβαναν τους [Κροάτες](#), τους Βόσνιους
 μουσουλμάνους, τους Σλοβένους, τους Αλβανούς, τους
[Σλαβομακεδόνες](#), τους Γιουγκοσλάβους μικτής καταγωγῆς ^[ασαφές],
 καθώς και τους Μαυροβούνιους, ένα παρακλάδι της κύριας εθνότητας
 των Σέρβων. Με μια τόσο περίπλοκη εθνοπολιτισμική σύνθεση η
 Γιουγκοσλαβία αποτελούσε το πιο ετερογενές **πολυπολιτισμικό**
 κράτος στην Ευρώπη.

Ἐπιστρέφουμε στήν τράπεζαν μέ τόν προτεινόμενο δεῖπνον σας.

Ἀφοῦ λοιπόν δέν θά τό τολμούσατε (νά δοκιμάσετε μεμολυσμένην
 τροφήν) , ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΤΕ ΕΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟΣ
 ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑ ΣΕΡΒΙΑΣ **ΟΤΙ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ**
ΕΙΝΑΙ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ; Ρεαλισμός εἶναι καί αὐτό ποῦ θά σᾶς
 ρωτήσουμε στόν δεῖπνον, ΕΑΝ ΤΟΛΜΗΣΕΤΕ ΝΑ ΑΝΑΜΕΙΞΕΤΕ ΜΕΣΑ
 ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΣΑΣ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗΝ ΤΡΟΦΗΝ ΜΕ ΤΗΝ
 ΑΚΑΘΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΜΕΜΟΛΥΣΜΕΝΗΝ. ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΑΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕΧΘΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΑΡΟ ΠΟΤΗΡΙ ΝΕΡΟ ΜΕ ΔΥΟ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΒΡΩΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΟΛΥΣΜΕΝΟΥ, ΕΑΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΜΕ ΚΑΘΑΡΑΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΛΥΝΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΠΟΤΗΡΙ. Πολυπολιτισμικό γεγονός είναι νά **ΑΝΑΜΕΙΓΝΥΕΙΣ** καί στό στομάχι σου τούς έκάστοτε πειραματισμούς έπιστημόνων που μεταλλάσσουν τήν τροφήν μας, όπως αναμειγνύουν καί προσπαθούν νά μεταλλάξουν τήν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ ΜΑΣ.

Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΟΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΚΑΡΟΛΕ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΚΛΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΑΤΑΛΛΑΞΗ ΟΥΤΕ ΣΕ ΕΝΑ «ΓΙΩΤΑ» ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΦΥΤΙΚΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΟΥ, **ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ ;** ΔΙΟΤΙ ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ.

ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΟΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΚΤΡΑΠΕΙ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ Η ΤΡΟΦΗ ΜΑΣ Η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΟΥΤΕ ΣΕ ΕΝΑ «ΓΙΩΤΑ», ΕΤΣΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΕΙΤΕ ΟΤΙ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ, ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΤΗΣ ΥΛΙΚΗΣ ΤΡΟΦΗΣ, ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ.

ΟΥΤΕ ΣΕ ΕΝΑ «ΓΙΩΤΑ» , λοιπόν ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ « DNA (Ντί έν έί)» του φυτικού κυττάρου τής τροφής μας, αλλά ΟΥΤΕ ΣΕ ΕΝΑ ΓΙΩΤΑ παρεκτροπή στην πνευματική τροφή μας, που είναι ή ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, ή όρθόδοξος χριστιανική πίστη .

ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΠΟ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΓΙΩΤΑ!

«Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθ. 5,18)

Εάν, ἀγαπητοί μου, ἔχετε τὴν καλὴ συνήθεια νὰ μελετᾶτε, θὰ βρῆτε στὰ βιβλία σπουδαῖα πράγματα. Μετὰ τὴν ἁγία Γραφή, πὺ εἶνε ὁ βασιλεὺς τῶν βιβλίων, πολλὰ ὠφέλιμα διδάγματα παίρνει κανεὶς ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν βίων τῶν ἁγίων, οἱ ὅποιοι μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀποτελοῦν τὸ ἐφαρμοσμένο Εὐαγγέλιο. Ἡ ζωὴ καὶ ὁ ἀγώνας τῶν ἁγίων διὰ μέσου τῶν αἰῶνων συνθέτουν τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶνε πολὺ διδακτικὴ.

Ἄς ἀνοίξουμε λοιπὸν τώρα κ' ἐμεῖς τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας ἱστορία, γιὰ νὰ διδαχθοῦμε.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἁγίους, πὺ ἡ ζωὴ του ταυτίζεται μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 4ου αἰῶνος, εἶνε ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Τὸν 4^ο μ.Χ. αἰῶνα ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἀναστατώθηκε. Ποιὰ ἡ αἰτία; Ἐνας ἱερεὺς στὴν Ἀλεξάνδρεια, πὺ ὠνομαζόταν Ἄρειος, κήρυξε τὴν βλάσφημη ἰδέα, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶνε Θεός, ἀλλὰ εἶνε κτίσμα, τὸ πρῶτο καὶ ἐξαίρετο κτίσμα τῆς Δημιουργίας, κι ὅτι ὑπῆρχε ἐποχὴ πὺ δὲν ὑπῆρχε Χριστὸς. Ὅχι, τοῦ ἀπαντοῦν οἱ ὀρθόδοξοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μέγα Ἀθανάσιο· ὄχι, χίλιες φορές ὄχι. Τὸ φρόνημά σου, Ἄρειε, εἶνε ἐσφαλμένο. Δὲν πηγάζει ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή. Ἡ ἁγία Γραφή, ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἀποδεικνύει ὅτι, προτοῦ νὰ πλασθῇ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, προτοῦ νὰ δημιουργηθοῦν τὰ βουνά, οἱ

θάλασσες καὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, ὑπῆρχε ὁ Χριστός. Ὑπάρχει «πρὸ πάντων τῶν αἰώνων». «Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθεὶς, οὐ ποιηθεὶς, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, δι οὗ τὰ πάντα ἐγένετο» (Σύμβ. πίστ. 2). Ἔτσι δημιουργήθηκαν δύο παρατάξεις· ὁ Ἄρειος μὲ τὴν κακοδοξία του, καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος μὲ τὴ σημαία τῆς ὀρθῆς πίστεως, τῆς Ὁρθοδοξίας. Μερικοί, πού συμπαθοῦσαν τὶς ιδέες τοῦ αἰρεσιάρχου, κρυπτοαρειανοί, προσπαθοῦσαν δῆθεν νὰ συμβιβάσουν τὰ πράγματα. Αὐτοὶ οἱ ψευτο-ειρηνοποιοὶ ἐπρότειναν, στὴ λέξι «ὁμοούσιος», οἱ ὀρθόδοξοι νὰ δεχτοῦν νὰ προσθέσουν ἓνα καὶ μόνο γράμμα, τὸ γιῶτα (ι), ὥστε ἡ λέξι νὰ γίνῃ «ὄμο-ι-ούσιος», καὶ τότε οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἀρείου θὰ ὑπέγραφαν τὸ Σύμβολο καὶ θὰ ἐπερχόταν ἡ συμφιλίωσι, ἡ εἰρήνη. Ἀλλὰ οἱ ὀρθόδοξοι δὲν δέχτηκαν. Τὸ γιῶτα δὲν προστέθηκε, τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως ἔμεινε ἀκέραιο, καὶ μέχρι σήμερα ἀκέραιο ἀκούγεται σὲ ὅλους ναοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας ὅπως βγῆκε ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου. Θὰ πῆτε ἴσως· Γιατί τόση ἐπιμονὴ σὲ μία λέξι; Τόση σημασία ἔχει γιὰ τὴν πίστι μας ἓνα γιῶτα;...

* * *

Ἀπαντοῦμε. Ὁ Χριστιανισμὸς, ἀγαπητοί μου, μοιάζει μὲ ἓνα θαυμάσιο οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖο ἔχει κατασκευασθῆ βάσει σχεδίου κάποιου σοφοῦ ἀρχιτέκτονος· τὰ πάντα, καὶ οἱ μικρότερες λεπτομέρειες τῆς οἰκοδομῆς, ἔχουν τὴ θέσι τους. Ὅλα εἶνε συναρμολογημένα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε ν' ἀποτελοῦν ἓνα ἐνιαῖο ἀδιάσπαστο σύνολο. Δὲν μπορεῖς ν' ἀφαιρέσης ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴ οὔτε ἓνα λιθαράκι. Τὸ ἀφαιρεῖς; τὸ οἰκοδόμημα κινδυνεύει. Τὸ ἓνα λιθάρι θὰ συμπαρασύρῃ τὸ ἄλλο ἕως ὅτου ὅλη ἡ οἰκοδομὴ θὰ καταρρεύσῃ. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἶνε μία θεία οἰκοδομὴ ἢ Ἐκκλησία, ἓνα πνευματικὸ οἰκοδόμημα, τὸ μεγαλοπρεπέστερο ἀπ' ὅλα τὰ πνευματικὰ οἰκοδομήματα τῆς ἱστορίας, πού ὑψώνει τὴν κορυφή του

πρὸς τοὺς οὐρανοὺς. Κάθε διδασκαλία της, κι αὐτὴ ποὺ θεωρεῖται ἡ μικρότερη, σὰν «ἓνα γιῶτα ἢ μία κεραία» (Ματθ. 5,18), τὰ πιὸ μικρὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, εἶνε συνδεδεμένη τόσο στενὰ μὲ τις ἄλλες κεντρικὲς διδασκαλίες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὥστε ἐκεῖνος ποὺ ἀπορρίπτει τις μικρὲς ἐντολὲς ἢ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας μας κινδυνεύει ν' ἀπορρίψη καὶ τις μεγάλες καὶ νὰ καταντήση σιγὰ – σιγὰ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἓνας ὀρθολογιστῆς, ἄπιστος, ἄθεος. Οὔτε ἀφαίρεσι ἀλλὰ οὔτε καὶ προσθήκη δέχεται ἡ Χριστιανικὴ πίστις. Εἶνε τὸ τέλειο. Ὡς πρὸς τὴν περίπτωσι εἰδικὰ τοῦ Ἀρείου ἢ προσθήκη ἐνὸς γιῶτα στὴ λέξι ὁμοούσιος θὰ ἦταν ἓνας δυναμίτης ποὺ θὰ ἔβαζε ὁ σατανᾶς στὰ θεμέλια τοῦ Χριστιανισμοῦ γιὰ νὰ τὸν ἀνατρέψῃ. Διότι ἐκεῖνος ποὺ λέει τὸ Χριστὸ «ὁμοιούσιον» καὶ ὄχι «ὁμοούσιον», τὸν θεωρεῖ ἓναν ἀπλὸ ἄνθρωπο, ποὺ ἔχει προορισμὸ διὰ τῆς ἀρετῆς νὰ γίνῃ ὅμοιος μὲ τὸ Θεό. Μὲ τὴν προσθήκη τοῦ γιῶτα ἢ κεντρικὴ διδασκαλία γιὰ τὴ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ θὰ γινόταν θρῦψαλα. Αὐτὸν τὸν κίνδυνο διαισθάνθηκε ὁ Μέγας Ἀθανάσιος καὶ ἡ ὑπόλοιπη χορεία τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἀντέταξαν τὸ ἡρωϊκὸ ΟΧΙ στὶς ἀξιώσεις τοῦ Ἀρείου καὶ τῶν ὀπαδῶν του, ποὺ ὑποστηρίζονταν ἀπὸ ὁμόφρονες πολλὲς φορὲς αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ Ὁρθόδοξη πίστι, ἀγαπητοί μου, εἶνε κάτι πολὺ λεπτό· εἶνε σὰν τὸ μάτι τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δὲν δέχεται μέσα οὔτε τρίχα. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ἀναμείξῃς μὲ ξένα στοιχεῖα. Πρέπει νὰ μείνῃ ἀγνή, ἀμόλυντη. Δυστυχῶς διάφορες αἱρέσεις – ἀπ' τις ὁποῖες ἡ χειρότερη εἶνε οἱ χιλιασταί, ποὺ ἀνέστησαν στὴν ἐποχὴ μας τὸν ἀρειανισμό – ζητοῦν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν τὴν πίστι αὐτή.

* * *

Ἐκτροπὲς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη πίστι συνέβαιναν ἀνέκαθεν· συναντοῦσαν ὅμως ἀντίστασι. Οἱ παρεκκλίσεις τῶν αἱρετικῶν προκαλοῦσαν τὴν ἄμεση ἀντίδρασι τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὅποια δὲν ἀ-

νεχόταν ὄχι μόνο τὴν ἀφαίρεσι ἢ τὴν προσθήκη καὶ ἐνὸς ἀκόμη γιῶτα στὸ Σύμβολο τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐκτροπὲς ἀπὸ τὴν ἠθικὴ τάξι, φανερὲς παραβάσεις τῶν θείων ἐντολῶν. Γνωρίζοντας καλὰ οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ὅτι τὸ σκανδαλῶδες παράδειγμα ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα πιστῶν, ἐμπρὸς στὰ μάτια ὄλων, ὅταν ἀμαρτάνουν ἀδιάντροπα καὶ δὲν ἐλέγχωνται, ἀνακόπτει τὸ εὐαγγελικὸ κήρυγμα καὶ ἐπιδορᾷ ὀλέθρια στὴν κοινωνία, οἱ ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας χτυποῦσαν μὲ ὄρμη τὸ κακό· κι ὅταν εἶχαν μπροστά τους μία πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ γάγγραινα, ἔκοβαν τὸ σαπισμένο μέλος, ἀφώριζαν τὸν σκανδαλοποιό. Ἀμάρτανες δημοσίως; Τότε καὶ ἡ ἀμαρτία σου δημοσίως ἐλεγχόταν· καὶ ἂν τυχὸν ἐσὺ ἐπέμενες στὴν ἀμαρτία καὶ δὲν μετανοοῦσες, τότε ἀφωριζόσουν, ὅσο ψηλὰ κι ἂν στεκόσουν κατὰ κόσμον. Ἡ μετάνοια, ἡ ἀφορισμὸς παρατεινόμενος ὡς τὸν τάφο... μέση κατάστασι δὲν ὑπῆρχε. Αὐτὴ ἦταν ἡ γραμμὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴ γραμμὴ αὐτὴ τὴν τηροῦσε αὐστηρά. Ἡ Ἐκκλησία, ἀκούγοντας τὴ μεγαλειώδη φωνὴ τοῦ προφήτου «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς», μάθετε δικαιοσύνη ὅσοι κατοικεῖτε πάνω στὴ γῆ (Ἠσ. 26,9), πρώτη αὐτὴ ἐφήρμοζε τὴ δικαιοσύνη. Στεκόταν στὸ ὕψος της. Δὲν χαριζόταν σὲ κανένα. Κανείς δὲν μποροῦσε νὰ τὴν κατηγορήσῃ ὅτι ἔχει μὲν ἀνοιχτὰ τὰ μάτια γιὰ νὰ βλέπῃ τὰ ἀμαρτήματα τοῦ φτωχοῦ λαοῦ καὶ νὰ τὰ ἐλέγχῃ ἀκίνδυνα, ἐνῶ τὰ κλείνει γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ καὶ τὰ μεγαλύτερα ἀκόμη δημόσια σκάνδαλα τῶν παρανομούντων καὶ ἐγκληματούντων ἀρχόντων τῆς πολιτείας. Ὁχι! Ἡ Ἐκκλησία σὰν πολυόμματος Ἄργος ὁ Πανόπτης –ὄχι σὲ μῦθο, ὄχι στὴ φαντασία, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητά– περιέφερε τὰ βλέμματά της παντοῦ. Τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ἐπώπτευαν τὰ ἀκοίμητα μάτια τῶν ποιμένων. Πολυόμματα Χερουβίμ! Καὶ τὰ ὅπλα ἦταν ἔτοιμα γιὰ ἄμυνα καὶ ἐπίθεσι. Οἱ μάχες δίνονταν κάτω κι ἀπ’ τὴν πρὸ δύσκολες συνθήκες. Καὶ

σὲ ἐποχὲς ἀκόμη βαρβαρότητος καὶ δεσποτισμοῦ, τότε ποὺ δὲν ἀκουγόταν καμμία φωνὴ διαμαρτυρίας καὶ ἐλέγχου, ἀλλὰ ὅλοι μεταβάλλονταν σὲ εὐτελεῖς κόλακες καὶ ἔσκυβαν τὰ κεφάλια τους καὶ τρέμοντας ὑποκλίνονταν ἐμπρὸς στὰ ἐστεμμένα κεφάλια διπόδων κτηνῶν, μόνο ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ στόμα θαρραλέων διακόνων της ἐξασκοῦσε τὸν δημόσιο ἐλεγχό, ἐπιτιμοῦσε καὶ ἀφώριζε βασιλιᾶδες καὶ αὐτοκράτορες.

* * *

Ἄς προσέξουμε· ὄχι ἀπλῶς νὰ προσέξουμε, ἀλλὰ ν' ἀγωνισθοῦμε γι' αὐτὴ τὴν πίστι. Ἐξω ἀπὸ τὴν πίστι αὐτὴ δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Γι' αὐτὴ τὴν πίστι ἄς φωνάξουμε κ' ἐμεῖς μαζὶ μὲ τοὺς πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων· Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθινὴ πίστι, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀγία πίστι, αὐτὴ εἶνε ἡ αἰωνία πιστι. Σ' αὐτὴν βαπτισθήκαμε καὶ σ' αὐτὴν θὰ πεθάνουμε· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΝ (ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ)

Πατριάρχης Σερβίας Ειρηνάιος: Ο Οικουμενισμός είναι μια ρεαλιστική ιδέα

Ο Πατριάρχης Σερβίας Ειρηνάιος, παραχώρησε συνέντευξη στη Σερβική εφημερίδα DANAS και στη δημοσιογράφο Zorica Miladinovic. Ανάμεσα σε άλλα φιλοοικουμενιστικά δήλωσε: [Ekumenizam je realna ideja](#) (Ο Οικουμενισμός είναι μια ρεαλιστική ιδέα). «Όσον αφορά μια ενδεχόμενη πρόσκληση προς τον Πάπα, είναι ένα θέμα της ...εκκλησίας μας, μιλάμε γι 'αυτό, σε συνεννόηση με τις

άλλες ορθόδοξες εκκλησίες. **Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι το Ιωβηλαίο του 2013 θα είναι μια καλή ευκαιρία να συμμετέχουν εκπρόσωποι όλων των χριστιανικών εκκλησιών.** Αλλά κάποιοι έχουν διαφορετική γνώμη. Πρέπει να το εξετάσει και να αποφασίσει η Ιερά Σύνοδος μας, και η τελική απόφαση θα παρθεί πιθανώς το Μάιο του τρέχοντος έτους»

Σε άλλα σημεία ο Πατριάρχης Σερβίας Ειρηναίος αναφέρει :

- Ο Οικουμενισμός, καλύπτει ολόκληρο τον κόσμο - εδώ εννοούμε το σύνολο του χριστιανικού κόσμου, χριστιανικός οικουμενισμός. Ο Οικουμενισμός είναι η επιθυμία να είμαστε όλοι ενωμένοι. Ο Χριστιανισμός είναι μια οικουμενική θρησκεία, με την ιδέα να συμπεριλάβει ολόκληρο τον κόσμο. .... Όμως, δεδομένου ότι υπάρχει διαίρεση του Χριστιανισμού προς διάφορες κατευθύνσεις, και από το 1054 , το μεγάλο σχίσμα μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας, υπάρχει ο οικουμενισμός. Εμείς στην Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία πιστεύουμε ....ότι όλοι πρέπει να ανήκουν σε μια εκκλησία, ένα Χριστιανισμό, και πάνω απ' όλα να είμαστε ενωμένοι στη διδασκαλία.

-Πώς είναι αυτή η «ιδέα» ή «επιθυμία» είναι ρεαλιστική υπό τις παρούσες συνθήκες και την παρούσα κατάσταση;

- Είναι απολύτως ρεαλιστική, αλλά είναι άλλο πράγμα, αν και με ποιο τρόπο ο σημερινός κόσμος, στη σημερινή κατάσταση, είναι σε θέση να αποδεχθεί αυτή την ιδέα.

Έχουμε τον "ρεαλιστικό" λόγο
ένός αιρετίζοντος Πατριάρχη απο τη μια , και
τον Θεόπνευστο λόγο ενός Αγίου απο την άλλη (βλεπετε
παρακάτω) .

Απο την μία δηλαδή , η "ταρίχευση των πτωμάτων" ως
...ρεαλιστική λύση στα προβλήματα του κόσμου,
και απο την άλλη η ζωοποιός Άγια
Ανάσταση την οποία μας προσέφερε δια του
Σταυρού η Κεφαλή της Εκκλησίας και Σωτήρας του
Κόσμου Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

**ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ»
ΜΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ**

(του αρχιμανδρίτου Ιουστίνου Πόποβιτς)

Πανιερώτατοι Πατέρες,

Την στάσιν της έναντι των αιρετικών - και αιρετικοί είναι όλοι οι μη Ορθόδοξοι - η Εκκλησία του Χριστού έχει καθορίσει άπαξ δια παντός, δια των Αγίων Αποστόλων και των αγίων Πατέρων, δηλαδή δια της αγίας Θεανθρωπίνης Παραδόσεως, της μοναδικής και αναλλοιώτου.

Συμφώνως προς αυτήν την στάσιν, εις τους Ορθοδόξους είναι απηγορευμένη κάθε συμπροσευχή και κάθε λατρευτική επικοινωνία μετά αιρετικών. Διότι «τις μετοχή δικαιοσύνη και ανομία; τις δε κοινωνία φωτί προς σκότος; τις δε συμφώνησις Χριστώ προς Βελίαν; η τις μερίς πιστώ μετά απίστου;» (Β' Κορινθ. 6, 14-15).

Ο 45^{ος} κανών των Αγίων Αποστόλων ορίζει: "Επίσκοπος η πρεσβύτερος..., αιρετικούς συνευξάμενος μόνον, αφοριζέσθω· ει δε επέτρεψεν αυτοίς, ως κληρικούς ενεργήσαι τι, καθαιρείσθω".

Αυτός ο ιερός Κανών των αγίων Αποστόλων δεν προσδιορίζει ποία ακριβώς προσευχή η ακολουθία απαγορεύεται, αλλά απαγορεύει κάθε κοινήν μεθ' αιρετικών προσευχήν, έστω και την κατ' ιδίαν ("συνευξάμενος").

Εις δε τας οικουμενιστικές κοινάς προσευχάς μήπως δεν γίνονται και αδρότερα και ευρύτερα τούτων;

Ο 32^{ος} κανών της εν Λαοδικεία Συνόδου ορίζει· «Ότι ου δει αιρετικών ευλογίας λαμβάνειν, αίτινές εισιν αλογίαι μάλλον η ευλογίαι».

Μήπως όμως δεν συμβαίνει εις τας κοινάς οικουμενιστικάς συναντήσεις και συμπροσευχάς να ευλογούν αιρετικοί ρωμαιοκαθολικοί επίσκοποι και ιερείς, προτεστάνται πάστορες, ακόμη δε και γυναίκες; (!).

Αυτοί και όλοι οι άλλοι σχετικοί κανόνες των αγίων Αποστόλων και των αγίων Πατέρων ίσχυον όχι μόνον κατά την παλαιάν εποχήν, αλλ' εξακολουθούν να είναι εν απολύτῳ ἰσχύϊ και σήμερον, δι' όλους ημάς τους συγχρόνους ορθοδόξους Χριστιανούς.

Ισχύουν αναμφιβόλως και δια την θέσιν μας έναντι των ρωμαιοκαθολικῶν και προτεσταντῶν. Διότι ο μεν ρωμαιοκαθολικισμός είναι **πολλαπλή αίρεσις**, περί δε του προτεσταντισμού τι να εἴπωμεν; Καλλίτερον να μη ομιλώμεν. Ἦδη ο Ἅγιος Σάββας εις την εποχήν του, επτάμισυ αἰώνας πριν, δεν ωνόμαζεν ἄραγε τον ρωμαιοκαθολικισμόν «**λατινικήν αίρεσιν**»; Και πόσα ἀπό τότε νέα δόγματα δεν επενόησεν ο πάπας και «αλαθήτως» εδογματίσε ! Δεν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι **δια του δόγματος περί του αλαθήτου του πάπα, ο ρωμαιοκαθολικισμός κατέστη παναίρεσις.**

Και η πολύ επαινουμένη Β' Βατικάνειος Σύνοδος ουδέν ἠλλάξεν οὔτε ὅσον ἀφορᾷ εις την τερατώδη ταύτην αίρεσιν, ἀλλά, τουναντίον, επεκύρωσεν αὐτήν.

Ἐνεκα τούτου, αν εἴμεθα Ορθόδοξοι και θέλωμεν να παραμείνωμεν Ορθόδοξοι, τότε οφείλομεν και ημεῖς να τηρήσωμεν την στάσιν του Αγίου Σάββα, του Αγίου Μάρκου Εφέσου, του Αγίου Κοσμᾶ Αιτωλοῦ, του Αγίου Ιωάννου Κροστάνδης και των λοιπῶν Αγίων Ομολογητῶν

και Μαρτύρων και Νεομαρτύρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, έναντι των ρωμαιοκαθολικών και των προτεσταντών, εκ των οποίων ούτε οι μεν, ούτε οι δε, δεν πιστεύουν ορθοδόξως εις τα δύο βασικά δόγματα του Χριστιανισμού : εις την Αγίαν Τριάδα και εις την Εκκλησίαν.

Πανιερώτατε και Άγιοι Συνοδικοί Πατέρες,

Έως πότε θα εξευτελίζωμεν δουλικώς την Αγίαν μας Ορθόδοξον Αγιοπατερικήν και Αγιοσαββιτικήν Εκκλησίαν δια της οικτρώς και φρικωδώς αντιαγιοπαραδοσιακής στάσεώς μας έναντι του Οικουμενισμού και του λεγομένου Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών;

Εντροπή καταλαμβάνει πάντα ειλικρινή Ορθόδοξον, ανατραφέντα υπό την καθοδήγησιν των Αγίων Πατέρων, όταν αναγινώσκη, ότι οι Ορθόδοξοι Σύνοδοι της 5^{ης} Πανορθόξου Διασκέψεως της Γενεύης (8-16 Ιουνίου 1968) σχετικώς προς την συμμετοχήν των Ορθοδόξων εις το έργον του «Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών», έλαβον τότε την απόφασιν «όπως εκφρασθή η κοινή επίγνωσις της Ορθοδόξου Εκκλησίας ότι αύτη αποτελεί οργανικόν μέρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών».

Αυτή η απόφασις είναι κατά την ανορθοδοξίαν και αντιορθοδοξίαν της αποκαλυπτικώς φρικαλέα. Έτο άραγε απαραίτητον η Ορθόδοξος Εκκλησία, αυτό το πανάχραντον Θεανθρώπινον σώμα και οργανισμός του Θεανθρώπου Χριστού να ταπεινωθεί τόσον τερατωδώς, ώστε οι αντιπρόσωποί της θεολογοί, ακόμα δε και Ιεράρχαι, μεταξύ των οποίων και Σέρβοι, να επιζητούν την «οργανικήν» μετοχήν και συμπερίληψιν εις το

Παγκόσμιον Συμβούλιον των Εκκλησιών, το οποίον, κατ' αυτόν τον τρόπον γίνεται εις νέος εκκλησιαστικός «οργανισμός», μία «νέα Εκκλησία» υπεράνω των Εκκλησιών, της οποίας οι Ορθόδοξοι και μη Ορθόδοξοι εκκλησΐαι αποτελούν μόνο «μέλη» («οργανικώς μεταξύ των συνδεδεμένα») ; Αλοίμονον, ανήκουστος προδοσία !

Απορρίπτομεν την ορθόδοξον θεανθρωπίνην πίστιν, αυτόν τον οργανικόν δεσμόν μετά του Θεανθρώπου Κυρίου Ιησού και του παναχράντου Του Σώματος – της Ορθοδόξου Εκκλησίας των αγίων Αποστόλων και Πατέρων και Οικουμενικών Συνόδων – και θέλομεν να γίνωμεν «οργανικά μέλη» του αιρετικού, ουμανιστικού, ανθρωποπαγούς και ανθρωπολατρικού συλλόγου, ο οποίος αποτελείται από 263 αιρέσεις, η δε κάθε μία από αυτάς πνευματικός θάνατος !

Ως Ορθόδοξοι, είμεθα «μέλη Χριστού». «Ἄρα οὖν τα μέλη του Χριστού, ποιήσω πόρνης μέλη; Μη γένοιτο!» (Α' Κορινθ. 6, 15). Και ημεΐς τούτο πράττομεν δια της «οργανικής» συνδέσεώς μας μετά του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, το οποίον ουδέν άλλο είναι ειμή αναβίωσις της αθέου ανθρωπολατρίας – ειδωλολατρίας.

Εἶναι πλέον ἔσχατος καιρός, Πανιερώτατοι Πατέρες, ὅπως ἡ Ορθόδοξος Ἀγιοπατερική και Ἀγιοσαββίτικη Εκκλησία μας, ἡ Εκκλησία των Ἀγίων Ἀποστόλων και των Ἀγίων Πατέρων, των αγίων Ομολογητῶν, Μαρτύρων και Νεομαρτύρων, **παύση να αναμιγνύεται εκκλησιαστικῶς, ιεραρχικῶς και λατρευτικῶς μετά του οὗτω καλουμένου Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιῶν και ὅπως αρνηθεῖ δια παντός την οϊανδήποτε συμμετοχὴν εις τας κοινὰς προσευχὰς και την λατρείαν (ἡ οποιᾶ λατρεία εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν**

είναι όλη οργανικώς συνδεδεμένη εις μίαν ολότητα και συγκεφαλαιούται εις την θείαν Ευχαριστίαν), και γενικώς την συμμετοχήν εις οιανδήποτε εκκλησιαστικήν πράξιν, η οποία ως τοιαύτη, φέρει εν εαυτή και εκφράζει τον μοναδικόν και ανεπανάληπτον χαρακτήρα της Μίας, Αγία, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, της πάντοτε Μίας και Μοναδικής.

Μη σμίγουσα εκκλησιαστικώς μετά των αιρετικών, είτε αν είναι αυτοί συγκεντρωμένοι περίξ της Γενεύης, είτε περίξ της Ρώμης, η Ορθόδοξος ημών Εκκλησία, κατά πάντα πιστή προς τους αγίους Αποστόλους και τους αγίους Πατέρας, **δεν θα αρνηθή δια τούτο την Χριστιανικήν της αποστολήν και το ευαγγελικόν της χρέος: όπως ενώπιον του συγχρόνου κόσμου, όσον του μη ορθοδόξου, τόσον και του απίστου, ταπεινώς αλλά ευθαρσώς μαρτυρή περί της Αληθείας, της Παναληθείας, περί του ζώντος και αληθινού Θεανθρώπου και περί της πανσωστικής και παμμεταμορφωτικής δυνάμεως της Ορθοδοξίας.** Οδηγουμένη υπό του Χριστού η Εκκλησία μας, δια του αγιοπατερικού πνεύματος και χαρακτήρος των θεολόγων της, πάντοτε θα είναι «έτοιμη προς απολογίαν παντί τω αιτούντι ημάς λόγον περί της εν ημίν ελπίδος» (Α΄ Πέτρ. 3, 15). Και η Ελπίς ημών νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων και εις όλην την αιωνιότητα είναι μία και μοναδική: **Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός εν τω Θεανθρωπίνω του σώματι, η Εκκλησία των Αγίων Αποστόλων και των Αγίων Πατέρων.** Οι Ορθόδοξοι θεολόγοι οφείλουν να συμμετέχουν όχι εις «οικουμενικάς κοινάς προσευχάς», αλλ' εις θεολογικούς διαλόγους εν τη Αληθεία και περί της Αληθείας, όπως δια μέσου των αιώνων έπραττον οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας. Η Αλήθεια της Ορθοδοξίας

και της Ορθοπιστίας είναι «μερίς» μόνον των σωζομένων» (πρβλ 7^{ος} κανών Β' Οικουμ. Συνόδου).

Παναληθές είναι το Ευαγγέλιον του αγίου Αποστόλου: «σωτηρία εν αγιασμώ και πίστει αληθείας» (Β' Θεσ. 2,13). Η θεανθρωπίνη πίστις είναι η πίστις της Αληθείας. Η Ουσία αυτής της πίστεως είναι η Αλήθεια, είναι η μόνη Παναλήθεια, δηλαδή ο Θεάνθρωπος Χριστός. Η δε θεανθρωπίνη αγάπη είναι «η αγάπη της Αληθείας»(Β' Θεσ. 2,10). Η ουσία αυτής της αγάπης είναι η Παναλήθεια, δηλ. ο Θεάνθρωπο Χριστός. Και αυτή η Πίστις και αυτή η Αγάπη είναι η καρδιά και η συνείδησις της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Πάντα ταῦτα διεφυλάχθησαν αλώβητα μόνον εν τη αγιοπατερική Ορθοδοξία, περί της οποίας οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί είναι κεκλημένοι να μαρτυρούν αφόβως ενώπιον της Δύσεως και της ψευδοπίστεως της και της ψευδοαγάπης της.

*Ιερά Μονή Τσελιέ 13/26 Νοεμβρίου 1974
Συνιστά εαυτόν ταις αγίαις αποστολικαίς προσευχαίς
της Υμετέρας Πανιερότητος και των αγίων Πατέρων
της Ιεράς Συνόδου Αρχιερέων, ο ανάξιος*

Αρχιμανδρίτης Ιουστίνος (Πόποβιτς)

ΠΗΓΗ: impantokratoros.gr